

HØRINGSNOTAT

Kontor/afdeling
Affald og Vand
Center for Forsyning

Dato
7. december 2020

J nr. 2019 - 96287

/ jbwf

Høringsnotat vedr. udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og –aktører m.v. samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og –aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen) samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed (affaldsaktørbekendtgørelsen) blev sendt i ekstern høring den 12. oktober 2020 med frist for afgivelse af høringssvar den 9. november 2020.

Der er modtaget i alt 32 høringssvar i høringsperioden.

Følgende 27 høringsparter har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- Aalborg kommune
- Assens kommune
- ARI
- BL Danmarks Almene Boliger
- Danish Maritime
- Dansk Affaldsforening (DAF)
- Dansk Erhverv (DE)
- Dansk Industri (DI)
- Danske Anlægsgartnere
- DTL – Danske Vognmænd
- Frederikshavn kommune
- Genanvend Biomasse
- Horesta
- Horsens kommune
- Ikast-Brande kommune
- ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport
- Kommunernes Landsforening (KL)
- Københavns kommune
- Landbrug & Fødevarer
- Næstved kommune
- Roskilde kommune
- Rådet for Grøn Omstilling
- Solrød kommune
- Svendborg kommune
- Vesthimmerlands kommune
- WWF og Danmarks Naturfredningsforening
- Ærø kommune

Følgende 5 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til lovforslaget:

- Advokatsamfundet
- Ankestyrelsen
- CO-industri
- Dansk Arbejdsgiverforening
- FSR - danske revisorer

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar, der vedrører indførelse af de nye gebyrer for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger, blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Dette høringsnotat omhandler alene de bestemmelser i affaldsaktørbekendtgørelsen, der vedrører gebyrer for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger, der udstedes af Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet. Derfor er det alene de høringssvar, der vedrører disse bestemmelser, der vil blive behandlet i dette høringsnotat.

De resterende ændringer til affaldsaktørbekendtgørelsen samt affaldsregisterbekendtgørelsen, der har været i høring sammen med gebyrerne, vil blive udstedt i en ny hovedbekendtgørelse, når den nye affaldsbekendtgørelsen bliver udstedt af Miljøministeriet. Samtidig med udstedelsen af hovedbekendtgørelsen vil der blive offentliggjort høringsnotat, hvor de høringssvar, der relaterer sig de øvrige ændringer, der har været genstand for denne høring, vil blive behandlet.

Gebyrer for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger

1.1.1. Finansiering af kommunens opgaver med regulativudarbejdelse, planlægning og generel information m.v.

Vesthimmerlands Kommune bemærker, at hvis der fremadrettet kun pålægges gebyr på virksomheder, som beder om anvisning af affald eller anmelder jordflytninger, så vil mange erhverv, som også er omfattet af og følger et erhvervsaffaldsregulativ, men som aldrig beder om anvisninger og anmelder jordflytninger, ikke betale til udarbejdelsen af erhvervsaffaldsregulativ og til information omkring og spørgsmål til regulativet.

Svendborg Kommune bemærker, at det i høringsmaterialet ikke er godtgjort, hvorvidt kommunerne fortsat skal modtage midler via finansloven til finansiering af regulativfastsættelse, information og planlægning.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet skal gøre opmærksom på, at det i forbindelse med ændringen af miljøbeskyttelsesloven i 2018 (lov nr. 1713 af 27. december 2018), der ophævede erhvervsadministrationsgebyret, blev besluttet, at de opgaver, der blev dækket af dette gebyr, fremadrettet skulle finanslovsfinansieres. Det blev dog i bemærkningerne til loven vurderet, at det vil være i strid med forurenere betaler-princippet at finanslovsfinansiere kommunens opgaver vedrørende konkrete anvisninger og anmeldelser af flytning af jord, og at disse opgaver skal gebyrfinansieres. Det er dog alene kommunens udgifter til de to pågældende opgaver, der skal finansieres over gebyrerne. De øvrige opgaver, som tidligere blev finansieret af erhvervsadministrationsgebyret, skal ikke medregnes i de to gebyrer, og disse opgaver finansieres over finansloven. Dette gælder bl.a. kommunens udgifter til

regulativudarbejdelse, overordnet administration af anvisningsordninger, planlægning og generel information.

1.1.2. Fastsættelse af standardiseret, nationalt fastsat gebyr

Aalborg Kommune spørger, om der vil blive et loft over, hvad en jordflytningsanvisning må koste.

Vesthimmerlands Kommune foreslår, at der fastlægges en gebyrstørrelse for henholdsvis stk. 4 og 5, som er ens for alle kommuner, så der ikke kan opstå en konkurrenceforvridning for virksomheder på tværs af kommunerne.

KL bemærker, at det kan overvejes at fastlægge et standardiseret startgebyr for hhv. stk. 4 og 5, som er ens for alle kommuner.

Danaffald ser en potentiel risiko for, at gebyrerne blandt kommunerne kan blive vilkårlige og stærkt varierende. Efter deres opfattelse bør gebyrerne hvile på en fælles standard for sagsbehandlingen og underkastes nøje tilsyn.

Danske Anlægsgartnere peger på, at idet mange af deres medlemmer arbejder i flere kommuner, vil det være ønskeligt, hvis gebyrerne var de samme fra kommune til kommune, da dette gør administrationen lettere.

DI og ARI bemærker, at der bør fastsættes nationale gebyrer og en sagsbehandlervejledning, så der bliver ens praksis og ensartet gebyrniveau.

DAF påpeger, at virksomhederne vil kunne opleve, at den samme ydelse pålægges forskellige størrelser gebyr. De peger i den forbindelse på, at en konkret anvisning eksempelvis kan kræve en del ressourcer første gang en specifik affaldstype anvises, mens gebyret kan blive lavere næste gang.

Ministeriets bemærkninger:

Det blev i bemærkningerne til lov nr. 1713 af 27. december 2018, der ophævede erhvervsadministrationsgebyret, vurderet, at det vil være i strid med forurenere betaler-princippet, at finanslovsfinansiere kommunens opgaver vedrørende konkrete anvisninger og anmeldelser af flytning af jord, og at disse opgaver skal gebyrfinansieres.

Ministeriet bemærker, at de to gebyrer skal differentieres, så det afspejler tidsforbruget ved den enkelte sag. Formålet er at gøre gebyret omkostningsægte i forhold til kommunens omkostninger ved sagen. Med henblik på at give fleksibilitet i fastsættelse og opkrævning af gebyrerne får kommunerne dog mulighed for at inddele gebyret i faste trin.

I forlængelse heraf skal ministeriet bemærke, at der ikke på nuværende tidspunkt er planer om at fastsætte et nationalt, standardiseret gebyr, herunder lofter over, hvad sagerne maksimalt må koste. Ministeriet anerkender, at gebyrstørrelserne kan ende med at være forskellige fra kommune til kommune. Det følger dog af miljøbeskyttelseslovens § 48, at det er kommunalbestyrelsen, der fastsætter gebyrer til dækning af kommunens omkostninger til deres affaldsordninger, og det er et grundlæggende princip, at kommunernes ordninger skal hvile i sig selv. Derfor vurderer ministeriet ikke, at gebyrerne kan fastsættes nationalt.

1.1.3. Klagemulighed

KL og Københavns Kommune bemærker, at det ikke fremgår, hvilke klagemuligheder, der er for virksomhederne.

Ministeriets bemærkninger:

Det følger af affaldsaktørbekendtgørelsens § 36, at afgørelser efter denne bekendtgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen finder også anvendelse på gebyrerne for konkrete anvisninger og anmeldelser af jordflytninger. Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommuner og regioner overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder reglerne i affaldsaktørbekendtgørelsens kapitel 5 vedrørende principper for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer.

1.1.4. Krav om årlig opkrævning af gebyrer

Aalborg Kommune, KL og DAF peger på, at det fremgår af affaldsaktørbekendtgørelsens § 15, stk. 5, at gebyrer for virksomheder skal opkræves årligt, og spørger til, hvordan det hænger sammen med opkrævningen af gebyrer for henholdsvis konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger.

Ministeriets bemærkninger:

Det er korrekt, at gebyr for henholdsvis konkrete anvisninger og anmeldelser af jordflytninger ikke skal ske en gang om året, men pr. sag. Affaldsaktørbekendtgørelsens § 15, stk. 5, er derfor ikke retvisende for opkrævning af de nye gebyrer.

I forlængelse af høringsparternes bemærkning, har ministeriet fundet anledning til at se yderligere på affaldsaktørbekendtgørelsens § 15, stk. 5. Det fremgår af § 15, stk. 5, at kommunalbestyrelsen skal opkræve gebyret efter stk. 4, for året hos de virksomheder, som er beliggende i kommunen den 1. januar i gebyråret. Kommunalbestyrelsen skal i sin fastsættelse af gebyret lægge oplysninger om virksomhedernes branchekode og antal ansatte, som fremgår af CVR-registret den 1. januar i gebyråret, til grund.

Ministeriet vurderer, at denne bestemmelse var nødvendig i forbindelse med opkrævning af det nu ophævede erhvervsadministrationsgebyr, men idet der ikke længere eksisterer et administrationsgebyr, som skal opkræves årligt hos alle virksomheder, anses bestemmelsen ikke længere for at være nødvendig eller hensigtsmæssig. Ministeriet vil derfor ophæve § 15, stk. 5.

1.1.5. Tidspunkt for gebyrets opkrævning

Aalborg Kommune og KL bemærker, at det ikke er beskrevet, hvornår gebyr for anvisning af erhvervsaffald skal opkræves, og Aalborg Kommune spørger i den forbindelse, om det betyder, at kommunen beslutter, hvornår og hvordan gebyrer bliver opkrævet.

DAF spørger, om der er nogle retningslinjer for, hvornår gebyrerne skal opkræves.

Ministeriets bemærkninger:

Bestemmelserne fastsætter ikke, hvornår gebyrerne skal opkræves, og kommunerne overlades således et råderum til at fastsætte, hvornår og hvordan gebyret opkræves. Gebyrerne skal dog differentieres, så det afspejler tidsforbruget i den enkelte sag, dog således at gebyrstørrelsen kan inddeles i faste gebyrtrin fastsat af kommunalbestyrelsen. Kommunerne skal derfor sikre, at den ordning, som fastsættes i den enkelte kommune, lever op til denne betingelse. Det kan eventuelt være ved at opkræve gebyret, når tidsforbruget i sagen er endeligt fastlagt.

1.1.6. Regulativudarbejdelse

Roskilde Kommune peger på, at de gamle regler i affaldsaktørbekendtgørelsen stadig er gældende, indtil de kan fastsætte gebyrer i et nyt regulativ, og beder Energistyrelsen specificere dette, således at det står klart, hvornår kommunen senest skal have udarbejdet et nyt regulativ med fastsættelse af gebyr og hermed en gennemførelse af § 18, stk. 4 og 5.

Ministeriets bemærkninger:

De nye gebyrer for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger skal fastsættes i kommunens gebyrblad og ikke i de kommunale affaldsregulativer. Det følger således af affaldsaktørbekendtgørelsens § 15, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i et gebyrblad skal fastsætte gebyrer for affaldsplanlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger. Kommunen skal således ikke udarbejde et nyt regulativ for at fastsætte de nye gebyrer.

Det fremgår af § 39, stk. 2, i udkastet til affaldsaktørbekendtgørelsen, at et affaldsregulativ, der er udarbejdet efter § 3 i bekendtgørelse nr. 1753 af 27. december 2018 om affaldsregulativer, - gebyrer og – aktører m.v., bevarer sin gyldighed, indtil der er udarbejdet et nyt regulativ efter denne bekendtgørelse. Det skal dog ikke forstås således, at fastsættelse og opkrævning af gebyrerne for konkrete anvisninger og anmeldelser af jordflytninger forudsætter, at kommunen ændrer sit regulativ. Denne overgangsbestemmelse er fastsat med det formål at sikre, at kommunernes gældende regulativer ikke bliver ugyldige pr. 1. januar 2021 ved ikrafttræden af den nye affaldsaktørbekendtgørelse.

1.1.7. Placering af reglerne om gebyrer i affaldsaktørbekendtgørelsens § 18

Aalborg Kommune, KL og DAF bemærker, at det ikke er logisk, at reglerne om gebyr for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger er placeret i § 18, da denne bestemmelse omhandler indsamlingsordninger.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at affaldsaktørbekendtgørelsens § 18 har til formål at fastsætte reglerne for, hvilke gebyrer, og efter hvilke betingelser, kommunerne skal fastsætte og opkræve hos virksomheder, udover genbrugspladsgebyret, som er reguleret i særskilte bestemmelser i §§ 19-21. Formålet med § 18 kan ikke alene anses for at være fastsættelse af regler for gebyr for indsamlingsordninger.

1.1.8. Udarbejdelse af vejledning om nye gebyrer

KL, Vesthimmerlands Kommune, Københavns Kommune, DI og ARI ønsker, at der udarbejdes en vejledning til kommunerne vedrørende de nye gebyrer.

1.1.9. Timing af indførelsen af gebyrerne

KL, Horsens kommune og Solrød kommune, bemærker, at kommunerne har meget kort tid til at få implementeret gebyrerne.

Ministeriets bemærkninger:

Vedrørende timing af indførelsen af gebyrerne anerkendes det, at ikrafttræden pr. 1. januar 2021 ikke giver kommunerne lang tid til at indrette sig efter de nye gebyrer. Hensynet til snarest muligt at bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten – og med bemærkningerne til det lovforslag (L 119), der afskaffede det tidligere administrationsgebyr for erhvervsaffald, og som blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget – har imidlertid vejet tungt i beslutningen om at indføre gebyrerne pr. 1. januar 2021.

Ministeriet skal således beklage, at indførelsen af gebyrerne pr. 1. januar 2021 ikke er optimal i forhold til kommunernes planlægningsproces dette år. Samtidig bemærkes det, at

der har været holdt orienteringsmøder med en række interessenter, herunder Kommunernes Landsforening, Dansk Affaldsforening og relevante erhvervsorganisationer i september måned for at varsle om de nye gebyrer, således at parterne har haft mulighed for at begynde at tænke gebyrerne ind i deres kontekst og har været orienteret om den kommende høring.

Det bemærkes også, at indførelsen af de nye gebyrer for konkrete anvisninger af erhvervsaffald hhv. virksomheders anmeldelse og dokumentation af jordflytninger er erhvervsrettet og dermed omfattet af de fælles ikrafttrædelsesdatoer, der indebærer, at alle love og bekendtgørelser som hovedregel skal træde i kraft enten 1. januar eller 1. juli, såfremt de har direkte konsekvenser for erhvervslivet. Det letter virksomhedernes arbejde med at holde sig orienteret om ny erhvervsrettet regulering.

Ministeriet vil løbende vurdere behovet for en vejledning vedrørende fastsættelse af gebyrerne.

1.1.10. Hvilke udgifter må indregnes i gebyrerne

KL, Københavns kommune, Vesthimmerlands kommune, Solrød kommune, Horsens kommune, DI, Ikast-Brande kommune, Næstved kommune, DAF og Frederikshavn kommune bemærker, at det er uklart, hvilke udgifter der må indregnes i gebyrerne.

Ministeriets bemærkninger:

Kommunernes fastsættelse og opkrævning af gebyrer for konkrete anvisninger af genanvendeligt erhvervsaffald samt anmeldelse og dokumentation af jordflytninger skal følge de almindelige principper for fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer.

Helt generelt gælder det, at et offentligt gebyr adskiller sig fra en skat/afgift. Hvor skatter/afgifter er en ydelse til det offentlige, som ikke udgør betaling for en særlig modydelse, er et gebyr betaling for en modtaget ydelse. Det er således alene omkostninger, der relaterer sig til den modtagne ydelse, der kan medregnes i gebyret.

Det er desuden et grundlæggende princip, at kommunens affaldsordninger skal "hvile i sig selv", og gebyrerne må således ikke overstige de samlede omkostninger, som myndigheden har i forbindelse med levering af ydelsen. Der gælder desuden et princip om gennemsigtighed. Dette princip er bl.a. udmøntet ved, at kommunen skal kunne dokumentere, at gebyrindtægterne ikke overstiger de samlede omkostninger. Det er ikke tilstrækkeligt, at disse opgørelser alene fortages skønsmæssigt, men det kan accepteres, at der ikke i det enkelte år er balance mellem indtægter og udgifter, idet dette kan være vanskeligt at opnå. Det accepteres, at der er en balance mellem indtægter og udgifter over en 4-årig periode med udgangspunkt i det seneste, afsluttede regnskabsår.

Kommunens gebyrfastsættelse skal i øvrigt leve op til lighedsgrundsætningen, forureneren betaler-princippet og princippet om, at der ikke må krydssubsidieres mellem ordninger.

Kommunernes gebyrer for konkrete anvisninger af erhvervsaffald samt anmeldelse og dokumentation af jordflytninger, bør således indeholde pågældende kommunes omkostninger til sagsbehandling af de konkrete henvendelse, samt administration af gebyrordningen, baseret på kommunens interne timepris inkl. overheadomkostninger, samt afskrivninger på kapitalinvesteringer, såsom specielle IT-systemer, der kan henføres til den pågældende ordning.

1.1.11. Risikoen for, at virksomhederne undlader at henvende sig

Roskilde, Ikast-Brande, Vesthimmerlands kommune, Københavns kommune bemærker, at

indførelsen af de nye gebyrer kan have den effekt, at nogle virksomheder vil undlade at henvende sig til kommunen, selvom de har brug for en konkret anvisning eller skal anmelde flytning af jord, og der peges på, at indførelsen af gebyrerne dermed indebærer risiko for en negativ miljøeffekt.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet anerkender, at indførelsen af et gebyr pr. sag indebærer en vis risiko for, at nogle virksomheder vil afholde sig fra at henvende sig til kommunerne. Det bemærkes i den sammenhæng, at en række alternative modeller for gebyrerne har været undersøgt, men at det har været vurderingen, at disse alternative modeller ikke ville være i overensstemmelse med det EU-retlige forurenere betaler-princip.

1.1.12. Bygge- og anlægsaffald

KL og Aalborg Kommune bemærker, at anmeldelse af byggeaffald er helt sammenlignelig med en anmeldelse af jordflytning og foreslår, at der indføres en tilsvarende gebyrordning for anmeldelse af byggeaffald.

Vesthimmerlands Kommune efterspørger svar på, om gebyret omfatter anmeldelser af bygge- og anlægsaffald i henhold til affaldsbekendtgørelsens kapitel 11. Vesthimmerlands Kommune peger på, at der i forhold til nedrivningssager og byggeaffald ikke opkræves et gebyr for tilsyn, som kan dække selve klassificeringsdelen. Derudover bemærkes det, at man i nedrivningssager ikke kan adskille anvisning af affald, der er omfattet af krav om opkrævning af gebyr, og affald, som ikke er omfattet af gebyr.

Ikast-Brande Kommune efterspørger svar på, hvorvidt gebyret omfatter anvisninger af byggeaffald, som følger kommunens regulativer. Kommunen peger desuden på, at de antager, at anmeldelser om byggeaffald fra private ejendomme ikke er omfattet.

ARI peger på, at en byggeaffaldsanmeldelse nogle gange er formuleret, som om der er tale om en anvisning. Efter ARIs opfattelse er der ikke tale om en anvisning i denne situation.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet kan oplyse, at gebyret for anmeldelse af jordflytninger ikke omfatter kommunens omkostninger i forbindelse med anmeldelse af bygge- og anlægsaffald i henhold til affaldsbekendtgørelsens kapitel 11. Reglerne om anmeldelse af bygge- og anlægsaffald er Miljøstyrelsens ressort. Miljøstyrelsen har oplyst, at opgaven i dag er skattefinansieret. I forlængelse af de indkomne høringssvar vil ministeriet, i samarbejde med Miljøstyrelsen, se nærmere på, om finansieringen af ordningen for anmeldelse af bygge- og anlægsaffald i henhold til affaldsbekendtgørelsens kapitel 11 er i overensstemmelse med princippet om forurenere betaler.

For så vidt angår gebyrerne for konkrete anvisninger, bemærker ministeriet, at kommunens opgaver med anmeldelser af bygge- og anlægsaffald ikke vurderes at være en anvisning i sig selv, og at der således vil skulle betales gebyr i henhold til affaldsaktørbekendtgørelsens § 18, stk. 4, hvis kommunen på baggrund af en anmeldelse af bygge- og anlægsaffald foretager en konkret anvisning. Ministeriet bemærker herudover, at kommunen alene skal anvisе bygge- og anlægsaffald, som kommunen har pligt og ret til at anvisе. Kommunen har eksempelvis hverken pligt eller ret til at anvisе bygge- og anlægsaffald fra erhverv, når affaldet er erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse. Kommunen må således alene anvisе bygge- og anlægsaffald, som er forbrændings- eller deponeringsegnet.

Gebyret for konkrete anvisninger omfatter ikke klassificering af affald, herunder bygge- og anlægsaffald, eller anvisninger af affald, som er omfattet af kommunens regulativer. Gebyret skal således alene dække de omkostninger, konkrete anvisninger giver anledning til, efter kommunen har foretaget en eventuel forudgående klassificering.

1.1.13 Modellen for indførelsen af de nye gebyrer vil blive meget administrativ tung
Svendborg kommune bemærker, at den valgte model vil være meget administrativ tung.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet anerkende, at der vil være administrative omkostninger forbundet med opkrævning af gebyrerne, og at det heller ikke kan udelukkes, at disse i nogle tilfælde vil være relativt store. Det bemærkes også, at en række alternative modeller for gebyrerne har været undersøgt, bl.a. med henblik på at minimere de administrative omkostninger, men at det har været vurderingen, at disse alternative modeller ikke ville være i overensstemmelse med det EU-retlige forurenere betaler-princip.

Endvidere bemærkes, at mens knap 250.000 virksomheder var omfattet af det tidligere administrationsgebyr for erhvervsaffald, så vurderes det på baggrund af tal fra COWI¹, at det samlede antal anmeldelser af jordflytninger og sager med konkrete anvisninger vil være ca. 40.000 pr. år (hvoraf flere sager kan vedrøre den samme virksomhed). Det forventes således, at der fremadrettet skal opkræves gebyrer fra et betydeligt mindre antal virksomheder end tidligere. Der vil desuden ikke være omkostninger forbundet med behandling af sager om fritagelse fra gebyret, som det var tilfældet i forbindelse med det tidligere administrationsgebyr for erhvervsaffald.

Vedrørende de konkrete spørgsmål [fra Svendborg Kommune] vedrørende sager, hvor der sker genanvendelse i nærmiljøet bemærkes det, at det er den virksomhed, som anmelder jordflytningen, der er forpligtet til at betale gebyret, og at der skal betales gebyr, såfremt der er tale om jord, som kategoriseres som erhvervsaffald.

1.2. Gebyr for konkrete anvisninger

1.2.1. Erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse

Vesthimmerlands Kommune spørger, om gebyret gælder alle forespørgsler fra virksomheder om, hvor de skal aflevere både genanvendeligt og ikke genanvendeligt erhvervsaffald.

DI bemærker, at det genanvendelige erhvervsaffald ikke skal anvises af kommunen, da det ligger uden for deres anvisningsområde, og at det derfor kun kan handle om forbrændingseget affald og affald til deponi.

Ministeriets bemærkninger:

Gebyret for konkrete anvisninger dækker ikke forespørgsler fra virksomheder om, hvor virksomheden skal aflevere sit genanvendelige erhvervsaffald. Det bemærkes, at kommunerne ikke har ansvar for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder genanvendeligt erhvervsaffald, og at kommunerne hverken har pligt eller ret til at anviser erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse.

1.2.2. Definition af konkret anvisning

¹Analyse af kommunernes omkostninger til konkrete anvisninger af erhvervsaffald og jordflytninger', udarbejdet af COWI for Energistyrelsen, december 2019.

Horsens Kommune, DAF, DI og ARI bemærker, at der er usikkerhed om, hvad der menes med en konkret anvisning.

DAF spørger, om det er en konkret anvisning, hvis en virksomhed beder om en anvisning, og affaldet ender med at blive anvist til eksisterende ordninger. DAF spørger derudover, om det er en konkret anvisning, når kommunen anviser affald til sortering.

Solrød Kommune bemærker, at det er uklart, hvornår kommunen foretager en konkret anvisning for en virksomhed. Solrød kommune efterspørger svar på, om kommunen foretager en konkret anvisning for en virksomhed, når bygherre, der ansøger, er en virksomhed, eller om det også omfatter en virksomhed, der ansøger for en privat borger.

KL, DAF og Aalborg Kommune efterspørger svar på, om gebyret skal opkræves, uanset om anvisningen udnyttes.

Københavns Kommune og KL påpeger, at en kommune ikke kan foretage en konkret anvisning uden at have klassificeret affald til behandling i den pågældende sag, og at det ikke er korrekt, at der er tale om en 'eventuel' klassificering.

Ministeriets bemærkninger:

Det fremgår af affaldsaktørbekendtgørelsens § 8, stk. 6, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen konkret skal anvise affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning. En indsamlingsordning defineres i affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 32, som en regulativbestemt ordning, hvor kommunen overtager ansvaret for affaldets videre håndtering ved opsamlingsstedet, og som er organiseret som en hente- eller bringeordning. En anvisningsordning defineres i affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 10, som en ordning, hvor kommunalbestyrelsen i et regulativ har fastlagt på hvilken måde og eventuelt på hvilket anlæg, affaldsproducenten skal sikre, at affaldet bliver håndteret.

Ministeriet bemærker i forlængelse heraf, at kommunen foretager en konkret anvisning, når denne anviser på hvilken måde og eventuelt på hvilket anlæg, affaldsproducenten skal sikre, at noget affald, der ikke er omfattet af en regulativfastsat ordning, bliver håndteret. En anvisning til sortering er efter ministeriets opfattelse også en konkret anvisning, hvis anvisningen ikke er omfattet af en af kommunens indsamlings- eller anvisningsordninger. Ministeriet skal bemærke, at gebyret for konkrete anvisninger omfatter kommunens opgaver med konkrete anvisninger af erhvervsaffald. Dvs. anvisning af affald, som er frembragt af en virksomhed i overensstemmelse med definitionen af erhvervsaffald i affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 19. Der skal således ikke betales gebyr ved ansøgning om konkret anvisning af husholdningsaffald.

Gebyret skal alene dække kommunens omkostninger i forbindelse med anvisning af affald, som ikke er omfattet af de indsamlings- og anvisningsordninger, som er fastlagt i kommunens regulativ for erhvervsaffald. Hvis kommunen i forbindelse med klassificering af erhvervsaffald kommer frem til, at affaldet er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning, der er fastsat i regulativerne, er der ikke tale om en konkret anvisning, og der skal således ikke betales gebyr. Såfremt virksomheden beder om en anvisning, og affaldet ender med at blive anvist til en eksisterende ordning, må affaldet anses for at være omfattet af en anvisningsordning, og der skal således ikke betales gebyr.

Ministeriet kan i øvrigt oplyse, at en virksomhed, der har fået anvist affald konkret, men ikke udnytter anvisningen, skal betale gebyr for anvisningen i henhold til bekendtgørelsens § 18, stk. 4. Ministeriet skal i den forbindelse bemærke, at såfremt kommunalbestyrelsen giver en

konkret anvisning, er virksomheder forpligtet til at følge anvisningen, jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 12, stk. 1, 2. pkt.

Ministeriet er enige i betragtningerne om, at klassificering er en forudsætning for en konkret anvisning, og at der ikke – som det fremgår af den foreslåede ordlyd af § 18, stk. 4, sker en "eventuel" forudgående klassificering. Ministeriet vil derfor tilrette ordlyden herefter.

1.2.3 Klassificering af affald

DAF, Vesthimmerlands Kommune og KL bemærker, at det er svært at adskille opgaverne med klassificering og anvisning fra hinanden, og de efterspørger svar på, hvad den præcise snitflade mellem klassificering og konkret anvisning er.

DI bemærker, at det bør fremgå tydeligt af bekendtgørelsen, at det kun er selve anvisningen og ikke klassificeringen af affaldet, der kan gebyrpålægges.

Horsens Kommune bemærker, at det er uklart, om gebyret også kan/skal dække tidsforbruget til den forudgående klassificering, og spørger, om gebyret skal dække klassificeringsopgaver, hvor der anvendes tid til forudgående klassificering, men hvor affaldet anvises til en regulativfastlagt ordning.

Roskilde Kommune anser det for problematisk, at der er forskel på gebyrfastsættelsen for jordflytninger og for konkrete anvisninger. Roskilde kommune peger i den forbindelse på, at gebyret for konkrete anvisninger skal dække de omkostninger, en konkret anvisning giver anledning til, efter kommunen har foretaget de indledende vurderinger, mens gebyret for jordflytninger både skal dække omkostninger ved anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at gebyret for konkrete anvisninger alene skal dække de omkostninger, som den konkrete anvisning giver anledning til. Kommunens omkostninger til klassificering af affald bliver derimod finanslovsfinansieret. Det er derfor præciseret i bestemmelsen, at gebyret skal dække de omkostninger, som den konkrete anvisning giver anledning til, efter forudgående klassificering af affaldet.

Det følger af affaldsaktørbekendtgørelsens § 8, stk. 6, 2. pkt., at den konkrete anvisning skal ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldets egenskaber, herunder nødvendige prøvetagninger og analyser til brug for klassificering og anvisning. Inden affald kan anvises konkret, skal kommunen træffe en afgørelse om, hvordan affaldet skal klassificeres. Dvs. om stoffet eller genstanden er affald, og hvilken type affald der er tale om, herunder om affaldet er egnet til materialenyttiggørelse, er forbrændingseget eller deponeringseget.

Ministeriet er opmærksom på, at kommunens opgave med klassificering og konkrete anvisninger er tæt forbundne. I forbindelse med ophævelsen af erhvervsadministrationsgebyret blev det dog vurderet, at kommunens opgave med bl.a. konkrete anvisninger har en nær tilknytning til konkret affaldshåndtering, som dette begreb er defineret i affaldsdirektivet, og at det derfor vil være i strid med forurenere betaler-princippet at finanslovsfinansiere denne opgave. Opgaven med konkrete anvisninger kan således ikke skattefinansieres i lighed med klassificeringsopgaven, men skal finansieres via gebyrer.

Ministeriet bemærker, at det er korrekt, at der er forskel på fastsættelse af gebyr henholdsvis for anmeldelser af jordflytninger og for konkrete anvisninger. Dette skyldes, at der er tale om to forskellige typer af opgaver. Gebyret for anmeldelse af jordflytninger skal dække de

omkostninger, som kommunen har i forbindelse med behandling af anmeldelser i henhold til jordflytningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse om anmeldelse og dokumentation i forbindelse med flytning af jord).

1.2.4. Opkrævning af gebyr uden anmodning om konkret anvisning

Dansk Erhverv bemærker, at de kan støtte forslaget med den forudsætning, at gebyropkrævning for anvisning af affald i § 18, stk. 4, alene gøres gældende i det tilfælde, hvor virksomheden har bedt kommunen om en anvisning. Dansk Erhverv henviser til, at kommunen alene skal foretage en anvisning, hvis virksomheden er i tvivl. Dansk Erhverv peger desuden på, at såfremt virksomheden har truffet en uretmæssig beslutning i valget af affaldsmottager skal kommunen handle og anvise affaldet inden for reglerne for tilsyn.

Ministeriets bemærkninger:

Det bemærkes, at kommunerne som udgangspunkt er forpligtede til konkret at anvise affald, som ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning. Denne forpligtelse gælder også i tilfælde, hvor virksomheden ikke har bedt om en konkret anvisning.

Det fastsættes i affaldsaktørbekendtgørelsens § 18, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, for hvilke kommunen foretager konkrete anvisninger. Det vurderes i den forbindelse ikke at være afgørende, om virksomheden har bedt kommunen om en anvisning. Det afgørende vil være, om kommunen i henhold til sin forpligtelse i affaldsaktørbekendtgørelsens § 8, stk. 6, konkret har anvist affald for virksomheden.

Ministeriet skal dog gøre opmærksom på, at kommunerne ikke har pligt eller ret til at anvise "sorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse". Gebyret for konkrete anvisninger kan således alene fastsættes og opkræves for så vidt angår forbrændings- og deponeringsegnet affald.

1.3.1. Gebyr for anmeldelse af flytning af jord.

KL, Aalborg Kommune, Svendborg Kommune og Roskilde Kommune bemærker, at der er uklarhed omkring, hvornår der er tale om husholdningsaffald, og hvornår der er tale om erhvervsaffald. Der peges i forlængelse heraf på, at der er brug for en klar og utvetydig definition herpå.

Vesthimmerlands Kommune er usikre på, om kravet også dækker virksomheder, der anmelder flytning af jord for private borgere i forbindelse med et byggeprojekt.

Ikast-Brande Kommune spørger, om jordflytningerne skal være fra erhverv. Ikast-Brande Kommune spørger derudover, om gebyret omfatter jord, som kommer fra enten områdeklassificerede områder og/eller kortlagte arealer (V1 eller V2).

Aalborg Kommune, DAF og KL efterspørger svar på, hvilken kommune der skal opkræve gebyret, hvis en anmelders virksomhed er beliggende i én kommune, men opgravningsprojektet sker i en anden kommune.

Frederikshavns Kommune peger på, at ordlyden i § 18, stk. 5, kan tolkes på forskellige måde. De tolker teksten således, at der udelukkende skal opkræves gebyr for virksomheders anmeldelse af flytning af jord, som defineres som erhvervsaffald, men teksten kan ifølge Frederikshavns Kommune også forstås, således at der skal opkræves gebyr for alle anmeldelser af flytning af jord.

Ministeriets bemærkninger:

Gebyret for anmeldelse af jordflytninger omfatter alene anmeldelser af flytning af jord, som er erhvervsaffald. Kommunen skal således ikke fastsætte og opkræve gebyr for anmeldelse af flytning af jord, som er husholdningsaffald.

Det er fastsat i affaldsbekendtgørelsen, hvordan begreberne husholdningsaffald og erhvervsaffald skal forstås. Husholdningsaffald defineres som affald, som er frembragt af husholdninger, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 28, mens erhvervsaffald defineres som affald, som er frembragt af virksomheder, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 19. En virksomhed defineres i affaldsbekendtgørelsen enhver fysisk eller privat eller offentlig juridisk person, som er registreret i Det centrale virksomhedsregister (CVR). Hvorvidt affald i et konkret tilfælde skal anse for at være frembragt af enten husholdninger eller virksomheder vil være en konkret vurdering af de individuelle omstændigheder i den enkelte sag. For vejledning om definitionen af henholdsvis husholdningsaffald og erhvervsaffald, skal ministeriet henvise til Miljøstyrelsen, da definitionerne hører under Miljøstyrelsens ressort.

Ministeriet bemærker, at gebyret omfatter flytning af jord, som er omfattet af jordflytningsbekendtgørelsen. Jordflytningsbekendtgørelsen er Miljøstyrelsens ressort, og for vejledning i, hvornår jordflytninger er omfattet af bekendtgørelsen, skal ministeriets henvise til Miljøstyrelsen.

Ministeriet kan desuden oplyse, at det er den kommune, der behandler sagen, der skal opkræve gebyret.

Ministeriet vil på baggrund af bemærkningerne tilrette bestemmelsen, så det præciseres, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, der anmelder jordflytninger i henhold til bekendtgørelsen om anmeldelse og dokumentation i forbindelse med flytning af jord, som er erhvervsaffald. Ministeriet har i forlængelse heraf også fundet anledning til at præcisere dette i affaldsaktørbekendtgørelsens § 18, stk. 4, om gebyrer for konkrete anvisninger.